

E.P. Nr. 1014 din 05.09.2013

COMISIA JURIDICĂ,
DE DISCIPLINĂ ȘI IMUNITĂȚI

București 4 septembrie 2013
Nr. 4c-11/831/2013

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

BIROULUI PERMANENT
AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Cu adresa nr. 872 BP din 26 iunie 2013, Secretarul general al Camerei Deputaților a transmis Comisiei juridice, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților o notă privind solicitarea de actualizare a informațiilor cuprinse în *Ghidul privind incompatibilitățile și imunitatea membrilor Parlamentului European*.

Președintele Comisiei pentru afaceri juridice a Parlamentului European, domnul Klaus-Heiner Lehne, a transmis în acest sens Reprezentantului Permanent al României pe lângă Uniunea Europeană solicitarea de a fi verificate și, eventual, actualizate, informațiile care fac referire la România din *Ghidul privind incompatibilitățile și imunitatea membrilor Parlamentului European*.

Biroul permanent al Camerei Deputaților a decis să solicite Comisiei juridice, de disciplină și imunități și Comisiei pentru Regulament să elaboreze un proiect de răspuns care să cuprindă observațiile părții române.

Comisia juridică, de disciplină și imunități Camerei Deputaților s-a întrunit în ședința în data de 3 septembrie 2013.

Din numărul total de 26 deputați ai comisiei, au fost prezenți 22 deputați.

Cu ocazia dezbaterilor s-au constatat următoarele:

Solicitarea adresată Comisiei juridice, de disciplină și imunități se referă la verificarea conformității datelor cuprinse în Capitolul referitor la România din *Ghidul privind incompatibilitățile și imunitatea membrilor Parlamentului European*, document intern al Parlamentului European supus în acest moment unui exercițiu de actualizare.

Textele prezentate sunt extrase din legislația națională referitoare la incompatibilități și imunități ale membrilor Parlamentului, respectiv din Constituția României, Regulamentul Camerei Deputaților, Regulamentul Senatului, Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii

7

administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative și Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European.

Informațiile și datele cuprinse în Capitolul I cu privire la prevederile legale la nivel național care determină aria de acțiune și conținutul incompatibilităților așa cum sunt definite în art. 7 alin. (1) și (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt corecte și reflectă textele din actele normative menționate.

Cu privire la Capitolul II, referitor la imunitățile naționale, așa cum sunt definite în art. 9 (A) din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, mențiunile sunt corecte cu unele observații.

1. La pct. 1.1 din Capitolul II, referitor la alin. (3) al art. 72 din Constituția României, republicată, în cadrul tezei a doua se face precizarea conform căreia „În cazul în care, după ce a fost informată, Camera constată că nu există temei pentru reținere, va dispune imediat revocarea acestei măsuri”, sintagma evidențiată, respectiv „după ce a fost informată” nu este corectă.

Textul art. 72 alin. (3) teza a doua din Constituția României, republicată, statuează următoarele:

„În cazul în care Camera sesizată constată că nu există temei pentru reținere, va dispune imediat revocarea acestei măsuri”.

2. La pct. 1.2 din același Capitol, trimiterea la art. 191 și 195 din Regulamentul Camerei Deputaților trebuie să se facă la art. 193-197.

Cu privire la pct. 2.1 din același Capitol este de semnalat o exprimare defectuoasă, atipică limbajului juridic referitoare la lipsa de răspundere cu privire la voturile sau opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.

Textul precizează că „Această lipsă de răspundere este permanentă în natură” și poate genera unele neclarități în interpretare.

Considerăm că traducerea textului de lege ar trebui să exprime doar formularea conform căreia „Această lipsă de răspundere este permanentă”.

3. Referitor la pct. 2.2 din Capitolul II formularea primului paragraf poate fi de natură să dea naștere la confuzii.

Textul în cauză este următorul:

„Potrivit art. 72 alin. (2) și (3) din Constituție, autorizarea Camerei căreia îi aparține membrul este necesară pentru ca membrul să fie supus următoarelor măsuri:

- percheziție personală, cu excepția infracțiunilor flagrante;
- arest sau detenție, cu excepția infracțiunilor flagrante.

Procedura penală poate fi inițiată fără autorizarea prealabilă ale Camerei. Urmărirea și trimiterea în judecată penală a membrilor parlamentului se pot face numai

de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.”

Textul constituțional este unul de mare rigoare tehnică și juridică raportat la fapte, acte, sau instituții juridice și prevede următoarele:

„Art. 72 alin. (2) Deputații și senatorii pot fi urmăriți și trimiși în judecată penală pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, dar nu pot fi percheziționați, reținuți sau arestați fără încuviințarea Camerei din care fac parte, după ascultarea lor. Urmărirea și trimiterea în judecată penală se pot face numai de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) În caz de infracțiune flagrantă, deputații sau senatorii pot fi reținuți și supuși percheziției. Ministrul Justiției îl va informa neîntârziat pe președintele Camera asupra reținerii și a percheziției. În cazul în care Camera sesizată constată că nu există temei pentru reținere, va dispune imediat revocarea acestei măsuri”.

4. Referitor la Capitolul II, pct. 2.2 paragraful ultim, care face referire la art. 21 paragraful 3 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, menționăm că această lege a fost modificată, completată și republicată.

În această lege la Capitolul IV, art. 15-19, sunt reglementate incompatibilitățile, interdicțiile și conflictul de interese.

De asemenea, la Capitolul V, art. 20-24 este reglementată imunitatea parlamentară.

Considerăm că este necesar să redăm mai jos dispozițiile din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor referitoare la incompatibilități, interdicții, conflict de interese și imunități așa cum se solicită în scrisoarea adresată Comisiei juridice, de disciplină și imunități din Camera Deputaților.

CAPITOLUL IV: Incompatibilități, interdicții și conflictul de interese

Art. 15: Principii cu caracter general

(1) Nicio persoană nu poate fi în același timp deputat și senator.

(2) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu calitatea de membru în Parlamentul European.

(3) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu exercitarea oricărei funcții publice de autoritate, cu excepția celei de membru al Guvernului.

Art. 16: Incompatibilități

(1) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu funcțiile publice de autoritate prevăzute la art. 81 alin. (2) din Legea nr. **161/2003** privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu situațiile de incompatibilitate generate de dispozițiile art. 82¹ din aceeași lege.

(2) Calitatea de deputat sau de senator este, de asemenea, incompatibilă cu:

a) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la societățile reglementate de Legea societăților nr. **31/1990**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv

băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare/reasigurare și cele financiare, precum și la instituțiile publice;

b) funcția de președinte sau de secretar al adunărilor generale ale acționarilor sau asociațiilor la societățile reglementate de Legea nr. **31/1990**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute la lit. a);

c) funcția de reprezentant al statului în adunărilor generale ale societăților reglementate de Legea nr. **31/1990**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute la lit. a);

d) funcția de manager sau membru al consiliilor de administrație ale regiilor autonome, companiilor și societăților naționale;

e) calitatea de comerciant persoană fizică;

f) calitatea de membru al unui grup de interes economic;

g) o funcție publică încredințată de un stat străin, cu excepția acelor funcții prevăzute în acordurile și convențiile la care România este parte;

h) funcția de președinte, vicepreședinte, secretar și trezorier al federațiilor și confederațiilor sindicale.

(3) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu funcțiile și activitățile persoanelor care, conform statutului lor, nu pot face parte din partide politice.

(4) Prevederile alin. (3) nu se aplică reprezentanților organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale pentru care este prevăzută interdicția de a face parte din partide politice în statutul propriu.

(5) Alte incompatibilități cu calitatea de deputat sau de senator se pot stabili numai prin lege organică.

Art. 17: Procedura declarării incompatibilității

(1) Deputatul sau senatorul care, la data intrării în exercițiul mandatului, se află în una dintre situațiile de incompatibilitate prevăzute în prezentul statut sau în alte legi speciale are la dispoziție un termen de 15 zile pentru a notifica Biroul permanent al Camerei din care face parte cu privire la starea sa de incompatibilitate. După expirarea acestui termen, deputatul sau senatorul va opta, în termen de 30 de zile, între mandatul de deputat sau de senator și funcția ori funcțiile incompatibile, demisionând potrivit opțiunii sale. Demisia deputatului sau a senatorului se aduce la cunoștința Biroului permanent al Camerei din care acesta face parte.

(2) Deputatul sau senatorul care nu și-a exprimat opțiunea potrivit prevederilor alin. (1) rămâne în stare de incompatibilitate. Biroul permanent al Camerei din care face parte sesizează comisia care are în competență analizarea situațiilor de incompatibilitate în vederea întocmirii unui raport, în termen de 15 zile de la sesizare. Comisia competentă solicită punctul de vedere al Agenției Naționale de Integritate, care va răspunde solicitării în cel mult 5 zile. Raportul comisiei se înaintează Biroului permanent al Camerei Deputaților sau Senatului, care îl va informa pe deputatul sau senatorul în cauză și va supune în prima ședință a plenului Camerei din care face parte un proiect de hotărâre de constatare a stării de incompatibilitate și de încetare a mandatului.

(3) Deputatul sau senatorul aflat într-o stare de incompatibilitate survenită în timpul exercitării mandatului aduce la cunoștința Biroului permanent al Camerei din care face parte această situație, în scris, în termen de cel mult 15 zile de la data intervenirii acesteia. La împlinirea termenului de 30 de zile de la notificare, prevederile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(4) Deputatul sau senatorul se poate adresa Biroului permanent al Camerei din care face parte, în vederea clarificării unei eventuale stări personale de incompatibilitate. Biroul permanent înaintează solicitarea comisiei care are în competență analizarea situațiilor de incompatibilitate, în vederea întocmirii unui raport, în termen de 15 zile de la sesizare. În cazul în care din raportul comisiei reiese existența unei stări de incompatibilitate, deputatul sau senatorul are obligația ca în termen de 30 de zile să opteze între calitatea de deputat ori de senator și funcția sau funcțiile incompatibile. Prevederile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(5) Prevederile referitoare la declararea stării de incompatibilitate prevăzute la alin. (1)-(4) se completează în mod corespunzător cu cele ale regulamentului fiecărei Camere, precum și cu cele ale Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 176/2010, cu modificările ulterioare.

(6) În situația în care Agenția Națională de Integritate a finalizat un raport de evaluare privind existența unei incompatibilități a unui deputat sau senator, raportul de evaluare se comunică în termen de 5 zile de la finalizare persoanei în cauză, precum și Camerei din care aceasta face parte, în conformitate cu art. 21 alin. (4) din Legea nr. 176/2010, cu modificările ulterioare. Biroul permanent al Camerei din care face parte persoana în cauză o înștiințează de urgență pe aceasta, punându-i la dispoziție o copie a raportului.

Art. 18: Interdicția publicitară

Este interzisă folosirea numelui însoțit de calitatea de deputat sau de senator în orice acțiune publicitară privitoare la orice societate reglementată de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, financiară ori industrială sau altele asemenea cu scop lucrativ.

Art. 19: Conflictul de interese

(1) Fapta deputatului sau senatorului de a încălca legislația în materie privind conflictul de interese constituie abatere disciplinară și se sancționează cu diminuarea indemnizației cu 10% pe o perioadă de maximum 3 luni. Sancțiunea se aplică de către Biroul permanent al Camerei din care face parte deputatul sau senatorul.

(2) Deputatul sau senatorul se află în conflict de interese la expirarea termenului prevăzut în Legea nr. 176/2010, cu modificările ulterioare, de la data luării la cunoștință a raportului de evaluare al Agenției Naționale de Integritate, dacă în acest termen deputatul sau senatorul nu a contestat raportul la instanța de contencios administrativ. Luarea la cunoștință se face prin comunicarea raportului Agenției Naționale de Integritate, sub semnătură de primire, către deputatul sau senatorul în cauză ori, în cazul în care refuză primirea, prin anunțul făcut de către președintele de ședință în plenul Camerei din care face parte.

(3) În situația în care Agenția Națională de Integritate a finalizat un raport de evaluare privind existența unui conflict de interese a unui deputat sau senator, raportul de evaluare se comunică în termen de 5 zile de la finalizare persoanei în cauză, precum și Camerei din care aceasta face parte, în conformitate cu art. 21 alin. (4) din Legea nr. 176/2010, cu modificările ulterioare. Biroul permanent al Camerei din care face parte persoana în cauză o înștiințează de urgență pe aceasta, punându-i la dispoziție o copie a raportului.

CAPITOLUL V: Imunitatea parlamentară

Art. 20: Scopul imunității

(1) Imunitatea parlamentară este ansamblul de dispoziții legale care asigură deputaților și senatorilor un regim juridic derogatoriu de la dreptul comun în raporturile lor cu justiția și în scopul de a le garanta independența.

(2) Imunitatea parlamentară este direct și indisolubil legată de mandatul de deputat sau de senator.

Art. 21: Imunitatea

(1) Imunitatea parlamentară nu este susceptibilă de suspendare sau de întrerupere și nu se poate renunța la aceasta. Imunitatea parlamentară este imperativă și de ordine publică.

(2) Imunitatea parlamentară poate fi ridicată numai de către Camera din care deputatul sau senatorul face parte, în conformitate cu prevederile art. 72 din **Constituție**, republicată, și potrivit procedurii prevăzute de regulamentul fiecărei Camere.

(3) Imunitatea parlamentară începe odată cu validarea mandatului de deputat sau de senator și încetează la data încheierii mandatului, în cazurile și în condițiile prevăzute de **Constituție** și de prezenta lege.

Art. 22: Imunitatea pentru opinii politice

Deputații și senatorii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.

Art. 23: Regimul în procesul penal

(1) Deputații și senatorii pot fi urmăriți și trimiși în judecată penală pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, dar nu pot fi percheziționați, reținuți ori arestați fără încuviințarea Camerei din care fac parte și numai după ascultarea lor.

(2) Urmărirea și trimiterea în judecată penală se pot face numai de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) Deputații și senatorii pot fi chemați în fața organului de urmărire penală sau a instanței de judecată în calitate de martor, în cazul în care li se solicită să depună mărturie asupra unor fapte sau informații de care au luat cunoștință în exercitarea mandatului și care au caracter clasificat, mărturia se va depune în condițiile Legii nr. **182/2002** privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare, și cu informarea Biroului permanent al Camerei din care fac parte.

Art. 24: Procedura în caz de reținere, arestare sau percheziție

(1) Cererea de reținere, arestare sau percheziție a deputatului ori a senatorului se adresează președintelui Camerei din care face parte de către ministrul justiției.

(2) Președintele Camerei din care face parte deputatul sau senatorul aduce de îndată cererea la cunoștința Biroului permanent, după care o trimite Comisiei juridice respective, care va întocmi un raport în termen de 3 zile. Hotărârea Comisiei juridice se adoptă prin votul secret al majorității membrilor săi.

(3) Cererea ministrului justiției, însoțită de raportul Comisiei juridice, se supune spre dezbateră și adoptare plenului Camerei din care face parte deputatul sau senatorul, în termen de 5 zile de la depunerea raportului.

(4) Camera hotărăște asupra cererii cu votul secret al majorității membrilor săi. Hotărârea Camerei se comunică de îndată ministrului justiției și se publică în Monitorul

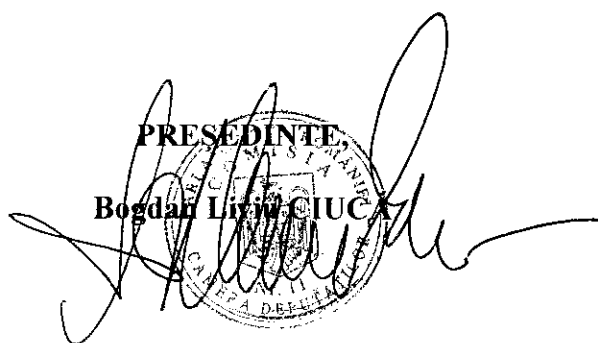
Oficial al României, Partea I, în termen de 3 zile. Data comunicării către ministrul justiției este data intrării în vigoare a hotărârii.

(5)În condițiile în care Parlamentul se găsește în vacanță, președintele Camerei ia măsurile necesare respectării termenelor prevăzute în prezentul articol.

Membrii Comisiei juridice, de disciplină și imunități s-au întrunit în ședință în data de 4 septembrie 2013.

Comisia juridică, de disciplină și imunități a analizat documentul transmis comisiei și a hotărât, cu unanimitate de voturi, să îl înainteze Biroului permanent al Camerei Deputaților.

PREȘEDINTE
Bogdan Liviu CIUCA

Consilier parlamentar, Paul Șerban

